כותב האדמו"ר מסלונים דברים אדירים על מעלת הדלקת נרות חנוכה בזמן: "בזמן הזה יכול לצאת היהודי מכל המיצרים, מכל החולאים ומכל הדברים הקשים בחייו – והקב״ה יהפוך לו באותו רגע את הטבע לנס – בקלות! ואפילו אם האדם אינו צדיק כלל!

ע"י שבחצי שעה של ההדלקה יביט בנרות ויבקש מהשם בקשות שאז זוהי שעת רצון של האור הגנוז הגדול":. מספר הרב חיים ויקטור אלוש שליט"א מעשה מדהים על מעלת נרות החנוכה: "יש לי חבר שחזר בתשובה שלומד איתי בכולל. כל חייו הוא היה חובב אופנועים מושבע, וכיום לומד איתי בכולל.

לפני תקופה מסוימת הוא היה מגיע לכולל כשפניו נפולות ולא מוכן לגלות מה קרה. כך יום אחרי יום הוא נראה מבוהל עד שלאחר זמן מה הוא נעדר מהכולל לכמה ימים וביום השלישי הגיע מפוחד לגמרי. הפצרתי בו שיספר לי מה קרה, הרי אני החברותא שלו.

ואז הוא התוודה וסיפר לי את האמת: "מאז שחזרתי בתשובה אני מתגעגע לתחביב הגדול שלי – אופנועים, ולפני חודש קניתי אופנוע שטח כבד 750 קמ"ש, איתו אני עושה קפיצות בחוף בכל יום שישי כשאין לימודים בכולל. ביום שישי האחרון, עשיתי קפיצות עם האופנוע ואז ניגש אליי שוטר וביקש ממני לעצור בצד. פחדתי שיהיה חילול השם שיראו בחור עם זקן עושה שטויות, לכן ברחתי ממנו במהירות.

חשבתי שהכל עבר ואז ראיתי שהמשטרה החלה לפתוח אחריי במרדף. ניידות משטרה, ג'יפים משטרתיים

ואופנועי משטרה החלו לרדוף אחריי ולא ידעתי מה לעשות, אסור שיתפסו אותי, שלא יהיה חילול הין.

ואני, כמו בימים של פעם התחלתי לברוח להם ועשיתי להם ממש 'בית ספר'. הגעתי לאשדוד ושם חיכו לי ניידות משטרה שחסמו את הכביש.

לא נרתעתי וכמו בימים הטובים עברתי בניהם, דילגתי עם האופנוע בין בניינים, עברתי דרך סמטאות, ממש כמו פעם. כל משטרת אשדוד רדפה אחריי ומה לא עשיתי להם. עד שהגעתי לכביש אשקלון, ואז אני רואה מעליי מסוק משטרתי שרודף אחריי.

לא נבהלתי ממנו וידעתי שעוד חצי שעה שאשגע אותו, יגמר לו הדלק והוא יעזוב אותי. בינתיים, עשרות ניידות וג'יפים רודפים אחריי, ואני בטיסה התחמקתי מהם ושיגעתי אותם. באמצע המרדף, אני מסתכל לעבר השעון ואני רואה שעוד 10 דקות נכנסת שבת! מה אעשה?". ממשיך הרב אלוש ומספר: "הוא אומר לי, הרב אלוש, אני יודע שעוד 20 דקות אני נפטר מהמסוק ויוצא מזה נקי, אבל שבת בפתח - או חילול שבת או להיכנעו.

כמובן שהחלטתי שהשבת זה מספר 1. עצרתי את מהירות הסילון שבה הייתי והרמתי ידיים. תוך שניות מסוק, ג'יפים וניידות מקיפות אותי ומכוונות עליי נשק. שמו לי אזיקים ולקחו אותי לתחנת המשטרה באשדוד.

הכניסו אותי לחקירה כאשר השבת מיד נכנסת. הרמתי עיניי לשמים ואמרתי: "רבונו של עולם, אני לא משתף איתם פעולה ומחלל שבת, ויהי מה, הריני מקבל עליי דין שמים באהבה". השוטרים איימו עליי שאדבר, ואז לפתע נכנס קצין התחנה ואומר לי: "מה נשמע משה?", זה היה חבר ילדות! ממש ישועת השם! הוא הורה לשחרר אותי עד מוצ"ש בגלל היותי דתי. הגעתי לחקירה במוצ"ש ופתחו לי תיק ענק עם כתב אישום חריף: 'ניסיון הפלת מסוק, סכנת חיי שוטרים ועוד..'. העונש הצפוי: קנס ענק ושנים טובות בכלא מאחורי הסורגים. ממשיך הרב אלוש לספר: "הוא בא אליי באותו יום לכולל כולו מפוחד. ואומר לי: 'מה אעשה? בעוד חודש המשפט! איך אני יוצא מזה".

ימים חנוכה!". הוא אמר לי: "מה זה קשור?", ומיד פתחתי לו את המאמר של האדמו"ר מסלונים על האור העצום של חנוכה, שזה זמן של ניסים, שמי שמסתכל בנרות, זה זמן שה' מחלק ניסים!

אמרתי לו: "אחי היקר ממה אתה מפחד? עוד 3

שולא אוסקון באלוש חנוכה זה זמן מעל הטבע! תבקש ותתחנן, ובורא כל העולם יוציא אותך מזה, הוא הכל יכול!".

החנוכה!

הוא אדם חזק באמונה, וקיבל זאת באמונה!. ממשיך הרב אלוש ומספר: "הוא מגיע אליי אחרי חנוכה ואומר לי: ׳ הרב אלוש, הדלקתי כל יום נרות חנוכה וישבתי כנגדם חצי שעה כשאני מתחנן לה' שיושיע אותי. עשיתי תשובה וביקשתי סליחה על החילול השם שעשיתי ושלא גברתי על יצרי, והרגשתי 200% בארה עצומה בנשמה, ואני מאמין ב שאני יוצא מזהו".

הרב אלוש מספר: "למדנו יחדיו בישיבה של הרב פינטו וכל רגע העורכת דין מתקשרת שיבוא לחתום על מסמכים.

הוא ענה לה: "גברת אני לא בא לחתום כלום. את ובית המשפט לא עושים כלום. הכל זה השם!. ואני בטוח בישועה בזכות ההארה העצומה של נרות חנוכה!". העורכת דין נבהלה ואמרה לו: "אתה שפוי? מה קרה לך?" – ומול העיניים שלי הוא אומר לה: "את תראי במשפט איך הכל זה רק השם, בזכות נרות חנוכה תראי שאין טבעו". היא ניתקה מיד ולא התקשרה יותר. הגיע יום המשפט, וחברי משה מגיע שהוא לא יודע כלום מה להגיד, ורק ממלמל ובוטח: "אין טבע, הכל זה נס!". המשפט מתחיל והתובעת פותחת בדברי ההרשעה החמורים. כשביקשה השופטת לראות את התיק של משה, החלה התובעת לחפש את התיק, אך היא לא מוצאת אותו. שקט נהיה בבית המשפט והיא עדיין מחפשת

ומתנצלת על התקלה. השופטת דחתה את המשפט לעוד שעתיים. בינתיים התובעת חיפשה בכל בית המשפט, ואף נסעה לתחנת המשטרה באשדוד לקחת את השכפולים, אך באורח פלא גם לתחנת המשטרה אבדו העותקים.

התובעת מודיעה שהתיק והעותקים אבדוו. השופטת פוסקת: "תשמע אדון משה, אני גם שמעתי על המקרה שלך ויש לך ממש נס, ולכן, מחוסר ראיות – אתה זכאי!". כולם היו בהלם. העורכת דין באה אליו ואמרה לו: "בחיים לא ראיתי אדם עם כזה מזל! איך זה קורה?", ומשה ענה לה: "אמרתי לך כבר - נרות חנוכה! בחנוכה מקבלים

הארה! הכל ניסים אין טבע! הכל זה השם!". מסיים הרב אלוש: "משה אמר לי: אני זכיתי לראות בעיניים איך בזכות השפע של האור הגנוז ניצלו חיי ממאסר וצער! תנצלו זאת!".

כותב האדמו״ר בסלונים: ״בזמן שהנרות דולקות הקב״ה מוריד את האור הגנוז ופותח שעת רצון שיש רק בחנוכה! בזמן הזה האדם יכול לצאת מכל צרותיו ומכל קשייו – כי בחנוכה השם מחלק ניסים והארה", וכותב האר"י ז"ל שבזמן זה יש הארה עצומה לנשמה שיכולה להשיב אף את הרשע הגדול ביותר אל הקב״ה, כי האור הגנוז נטבע בו!